

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6603/2022-45

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Jadranki Liović Merkaš, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Amele Gavazzi iz Zagreba, Ulica Ivana Perkovca 2, OIB: 98218357824, zastupane po punomoćnici Martini Tončić-Bota, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, zastupane po punomoćniku Borisu Porobija, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija u Zagrebu, radi isplate, nakon glavne, usmene i javne rasprave, održane i zaključene dana 16. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja, a u izočnosti uredno pozvanog tuženika, dana 28. svibnja 2026., temeljem čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 04/08, 84/08, 57/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25), dalje ZPP-a,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, isplatiti tužiteljici Ameli Gavazzi iz Zagreba, Ulica Ivana Perkovca 2, OIB: 98218357824, 4.414,94 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na:

- 27,25 EUR od 3.11.2007.
- 27,51 EUR od 5.12.2007.
- 27,74 EUR od 5.1.2008.
- 27,72 EUR od 5.2.2008.
- 54,27 EUR od 5.3.2008.
- 54,14 EUR od 5.4.2008.
- 52,80 EUR od 5.5.2008.
- 53,18 EUR od 5.6.2008.
- 52,97 EUR od 5.7.2008.
- 52,14 EUR od 5.8.2008.
- 52,52 EUR od 5.9.2008.
- 53,42 EUR od 5.10.2008.
- 56,51 EUR od 5.11.2008.
- 55,14 EUR od 5.12.2008.
- 58,33 EUR od 5.1.2009.
- 58,33 EUR od 5.2.2009.

- 58,82 EUR od 5.3.2009.
- 57,65 EUR od 5.4.2009.
- 57,90 EUR od 5.5.2009.
- 57,00 EUR od 5.6.2009.
- 56,47 EUR od 5.7.2009.
- 76,98 EUR od 5.8.2009.
- 77,73 EUR od 5.9.2009.
- 77,15 EUR od 6.10.2009.
- 76,89 EUR od 5.11.2009.
- 77,88 EUR od 5.12.2009.
- 78,77 EUR od 5.1.2010.
- 79,90 EUR od 5.2.2010.
- 79,63 EUR od 5.3.2010.
- 81,34 EUR od 5.4.2010.
- 81,28 EUR od 5.5.2010.
- 72,02 EUR od 5.6.2010.
- 75,27 EUR od 5.7.2010.
- 73,33 EUR od 5.8.2010.
- 77,90 EUR od 5.9.2010.
- 76,62 EUR od 5.10.2010.
- 74,30 EUR od 5.11.2010.
- 53,44 EUR od 5.12.2010.
- 55,47 EUR od 5.1.2011.
- 54,42 EUR od 5.2.2011.
- 54,08 EUR od 5.3.2011.
- 53,28 EUR od 5.4.2011.
- 54,55 EUR od 5.5.2011.
- 57,61 EUR od 7.6.2011.
- 56,88 EUR od 5.7.2011.
- 50,76 EUR od 5.8.2011.
- 50,64 EUR od 5.9.2011.
- 46,44 EUR od 5.10.2011.
- 46,21 EUR od 5.11.2011.
- 45,67 EUR od 5.12.2011.
- 46,53 EUR od 5.1.2012.
- 47,34 EUR od 5.2.2012.
- 47,23 EUR od 5.3.2012.
- 46,84 EUR od 5.4.2012.
- 47,00 EUR od 5.5.2012.
- 47,33 EUR od 5.6.2012.
- 46,99 EUR od 5.7.2012.
- 47,12 EUR od 5.8.2012.
- 46,78 EUR od 5.9.2012.
- 46,30 EUR od 5.10.2012.
- 46,99 EUR od 5.11.2012.
- 46,81 EUR od 5.12.2012.
- 47,05 EUR od 5.1.2013.
- 46,26 EUR od 5.2.2013.
- 46,58 EUR od 5.3.2013.

- 47,06 EUR od 5.4.2013.
- 46,63 EUR od 5.5.2013.
- 45,82 EUR od 5.6.2013.
- 45,55 EUR od 5.7.2013.
- 45,63 EUR od 5.8.2013.
- 46,19 EUR od 5.9.2013.
- 46,78 EUR od 5.10.2013.
- 46,53 EUR od 5.11.2013.
- 46,76 EUR od 5.12.2013.
- 46,70 EUR od 5.1.2014.
- 11,08 EUR od 28.2.2014.
- 11,06 EUR od 5.3.2014.
- 10,99 EUR od 5.4.2014.
- 10,98 EUR od 5.5.2014.
- 10,91 EUR od 5.6.2014.
- 10,97 EUR od 5.7.2014.
- 11,04 EUR od 5.8.2014.
- 11,10 EUR od 5.9.2014.
- 11,12 EUR od 5.10.2014.
- 11,18 EUR od 5.11.2014.
- 11,22 EUR od 5.12.2014.
- 11,21 EUR od 5.1.2015.
- 11,25 EUR od 5.2.2015.
- 11,25 EUR od 5.3.2015.
- 11,25 EUR od 5.4.2015.
- 11,25 EUR od 5.5.2015.
- 11,25 EUR od 5.6.2015.
- 11,25 EUR od 5.7.2015.
- 11,25 EUR od 5.8.2015.
- 11,25 EUR od 5.9.2015.
- 11,25 EUR od 5.10.2015.
- 11,25 EUR od 5.11.2015.
- 11,25 EUR od 5.12.2015.
- 11,25 EUR od 5.1.2016.
- 12,03 EUR od 5.2.2016.

do 31. prosinca 2007. po stopi utvrđenoj čl. 1 Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka

primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d. iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, isplatiti tužiteljici Ameli Gavazzi iz Zagreba, Ulica Ivana Perkovca 2, OIB: 98218357824, isplati 6.773,54 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na:

- 0,84 EUR od 5.11.2005
- 0,41 EUR od 5.12.2005
- 1,14 EUR od 5.11.2008.
- 12,48 EUR od 5.1.2009.
- 12,46 EUR od 5.2.2009.
- 15,49 EUR od 5.3.2009.
- 8,28 EUR od 5.4.2009.
- 9,82 EUR od 5.5.2009.
- 4,24 EUR od 5.6.2009.
- 0,90 EUR od 5.7.2009.
- 1,27 EUR od 5.8.2009.
- 4,69 EUR od 5.9.2009.
- 2,05 EUR od 6.10.2009.
- 0,88 EUR od 5.11.2009.
- 5,37 EUR od 5.12.2009.
- 9,44 EUR od 5.1.2010.
- 14,58 EUR od 5.2.2010.
- 13,37 EUR od 5.3.2010.
- 21,14 EUR od 5.4.2010.
- 20,89 EUR od 5.5.2010.
- 28,02 EUR od 5.6.2010.
- 45,10 EUR od 5.7.2010.
- 34,91 EUR od 5.8.2010.
- 58,87 EUR od 5.9.2010.
- 52,16 EUR od 5.10.2010.
- 40,01 EUR od 5.11.2010.
- 62,76 EUR od 5.12.2010.
- 78,37 EUR od 5.1.2011.
- 70,27 EUR od 5.2.2011.
- 67,69 EUR od 5.3.2011.
- 61,51 EUR od 5.4.2011.
- 71,31 EUR od 5.5.2011.
- 94,93 EUR od 7.6.2011.
- 89,26 EUR od 5.7.2011.
- 143,75 EUR od 5.8.2011.
- 142,56 EUR od 5.9.2011.
- 101,72 EUR od 5.10.2011.
- 99,52 EUR od 5.11.2011.
- 94,22 EUR od 5.12.2011.
- 102,60 EUR od 5.1.2012.
- 110,52 EUR od 5.2.2012.

- 109,43 EUR od 5.3.2012.
- 105,66 EUR od 5.4.2012.
- 107,17 EUR od 5.5.2012.
- 110,42 EUR od 5.6.2012.
- 107,07 EUR od 5.7.2012.
- 108,35 EUR od 5.8.2012.
- 105,04 EUR od 5.9.2012.
- 100,36 EUR od 5.10.2012.
- 107,06 EUR od 5.11.2012.
- 105,34 EUR od 5.12.2012.
- 107,65 EUR od 5.1.2013.
- 100,02 EUR od 5.2.2013.
- 103,13 EUR od 5.3.2013.
- 107,82 EUR od 5.4.2013.
- 103,62 EUR od 5.5.2013.
- 95,68 EUR od 5.6.2013.
- 93,12 EUR od 5.7.2013.
- 93,85 EUR od 5.8.2013.
- 99,29 EUR od 5.9.2013.
- 105,05 EUR od 5.10.2013.
- 102,63 EUR od 5.11.2013.
- 104,89 EUR od 5.12.2013.
- 104,23 EUR od 5.1.2014.
- 98,90 EUR od 28.2.2014.
- 98,15 EUR od 5.3.2014.
- 95,70 EUR od 5.4.2014.
- 95,02 EUR od 5.5.2014.
- 92,62 EUR od 5.6.2014.
- 94,83 EUR od 5.7.2014.
- 97,34 EUR od 5.8.2014.
- 99,60 EUR od 5.9.2014.
- 100,32 EUR od 5.10.2014.
- 102,73 EUR od 5.11.2014.
- 104,05 EUR od 5.12.2014.
- 103,67 EUR od 5.1.2015.
- 105,00 EUR od 5.2.2015.
- 105,00 EUR od 5.3.2015.
- 105,00 EUR od 5.4.2015.
- 105,00 EUR od 5.5.2015.
- 105,00 EUR od 5.6.2015.
- 105,00 EUR od 5.7.2015.
- 105,00 EUR od 5.8.2015.
- 105,00 EUR od 5.9.2015.
- 105,00 EUR od 5.10.2015.
- 105,00 EUR od 5.11.2015.
- 105,00 EUR od 5.12.2015.
- 105,00 EUR od 5.1.2016.
- 133,93 EUR od 5.2.2016.

do 31. prosinca 2007. po stopi utvrđenoj čl. 1 Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanom za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, kao nadoknaditi joj prouzročeni parnični trošak u iznosu 5.654,28 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, od 28. svibnja 2025. do isplate, sve u roku 15 dana.

III Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužiteljice koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473, da tužiteljici Ameli Gavazzi iz Zagreba, Ulica Ivana Perkovca 2, OIB: 98218357824, isplati iznos od 5.172,25 EUR , zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 26. veljače 2016. do isplate, u visini stope sukladno čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, a koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31. prosinca 2022., od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“,

kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 12. lipnja 2019. navodi da je 7. rujna 2005. u svojstvu korisnika kredita s tuženikom sklopila Ugovor o namjenskom kreditu broj 3205232278/05, kreditna partija 7102827318. Predmetnim Ugovorom o kreditu ugovorne strane ugovorile su kako će tuženik staviti na raspolaganje tužiteljici iznos od 110.000,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti. Ugovorom o kreditu ugovorena je promjenjiva kamatna stopa koja je na dan sklapanja Ugovora o kreditu iznosila 4,50% godišnje koja se mijenja jednostranom odlukom tuženika. Dana 9. veljače 2016. stranke su sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu kojim valuta kredita iz CHF konvertirana u EUR. Poziva se na utvrđenja iz predmeta kolektivne zaštite potrošača Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-1401/2012 u kojem je utvrđena ništetnost ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi. Navodi da je tuženik dužan, po osnovi stjecanja bez osnove, platiti razliku anuiteta koja je nastala zbog rasta tečaja CHF i kamatne stope. Stoga ustaje s tužbom protiv tuženika i tužbenim zahtjevom konačno uređenom u podnesku od 10. studeni 2025. (stranica 252-260 spisa) traži isplatu preplaćenih iznosa s osnova promjenjive kamatne stope (4.414,94 EUR) i valutne klauzule (6.773,54 EUR), sa zateznim kamatama od dospijeća svakog pojedinog mjesečnog iznosa do isplate, te razlike glavnice 5.172,25 EUR sa zateznim kamatama od 26. veljače 2016. do isplate, uz naknadu parničnog troška. Eventualno kumuliranim tužbenim zahtjevom potražuje isplatu obračunatih zateznih kamata na preplaćene iznose zbog promjenjive kamatne stope u visini 2.671,05 EUR i valutne klauzule u CHF 2.127,14 EUR, sa zateznim kamatama od 26. veljače 2016. do isplate uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik, u odgovoru na tužbu čini neprijepornim da su stranke zaključile Ugovor o namjenskom kreditu 7. rujna 2005., kao i Dodatak Ugovoru o kreditu 9. veljače 2016. Protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu. Ističe prigovor zastare. Navodi da je kredit konvertiran, te da tužiteljica, nakon konverzije, ne može imati bilo kakvu tražbinu na povrat stečenoga bez osnove zbog bilo kakve preplate, odnosno stjecanja bez osnove iz vremena kad se primjenjivao ugovor o kreditu u protuvrijednosti CHF, jer je izabrala izjednačiti se u svojem pravnom položaju s dužnikom u kreditu u valuti EUR, čime je raniju pravnu osnovu, s koje je primila i po kojoj je do tada otplaćivala kredit s retroaktivnim učinkom zamijenila posve novom pravnom osnovom. Stoga tužiteljica više ne raspolaže zahtjevom koji bi se oslanjao na pravnu osnovu koja je njezinom voljom izgubila svaki pravni učinak u pogledu visine kreditne obveze, kojega je imala po izvorno sklopljenom ugovoru o kreditu u kunskoj protuvrijednosti CHF. U podnesku od 5. rujna 2022., među ostalim, osporava tužiteljici status potrošača, a u podnesku od 3. travnja 2026. se protivi preinaci tužbe iz podneska tužiteljice od 10. studenog 2025., a za slučaj da sud istu dopusti, ističe prigovor zastare na preinačene iznose, osporava tijekom zateznih kamata. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan uz naknadu troška postupka.

3. Sud je proveo dokaze: pročitao je Ugovor o namjenskom kreditu od 7. rujna 2005. (stranica 20-24 spisa), zk.ul. 5472 k.o. Novi (stranica 27, 43 spisa), tablica efektivna kamata stopa/realna godišnja kamatna stopa (stranica 28-33 spisa), pregled promjena kamatnih stopa po kreditu (stranica 34 spisa), obavijest o izračunu efekata konverzije na dan 26. veljače 2016. (stranica 35 spisa), informativni sažetak izračuna konverzije na dan 30. rujna 2015. (stranica 36 spisa), Dodatak Ugovoru o

kreditu od 9. veljače 2016. (stranica 37-42 spisa), zadužnica od 9. veljače 2016. (stranica 47- spisa), izjava o zapljeni po pristanku dužnika od 9. veljače 2016. (stranica 51 spisa), prometi po kreditu/specifikacija uplata (stranica 53-58 spisa), dopis tuženika od 12. studeni 2015. (stranica 76 spisa), izračun konverzije na dan 30. rujna 2015. (stranica 78-82 spisa), pregled otvorenih stavki po kreditu na isti dan (stranica 86 spisa), prijedlog izmjene ugovora o kreditu (stranica 88 spisa), izvještaj o kalkulatoru za provedbu konverzije kredita (stranica 89-91 spisa), financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću (stranica 168-186 spisa), pisano se očitovao vještak (stranica 201-202 spisa), saslušana je tužiteljica (stranica 214-215 spisa), dopunskim financijskim vještačenjem (stranica 238-242 spisa) te saslušanjem tužiteljice (stranica 398-399 spisa).

4. Druge dokaze sud nije provodio, jer se provođenje drugih dokaza nije ukazalo potrebitim za donošenje odluke u smislu čl. 8. ZPP-a.

5. Među strankama nije prijeporno:

- da su sklopile Ugovor o namjenskom kreditu 7. rujna 2005. po kojem je tuženik stavio tužiteljici na raspolaganje 110.000,00 CHF u protuvrijednosti kuna na dan isplate kredita,
- da je ugovorena redovna kamatna stopa od 4,50% godišnje, promjenjiva,
- da je rok otplate kredita je određen na 30 godina, s korištenjem kredita najkasnije do 7. ožujka 2006.,
- da je namjena kredita adaptacija kuće u Novom Vinodolskom,
- da su stranke sklopile Dodatak Ugovoru o kreditu 9. veljače 2016. kojim su provele postupak konverzije iz kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR,
- da je da je tužiteljica prihvatila izračun konverzije u kredit s valutnom klauzulom u EUR sa stanjem na dan 30. rujna 2015. (čl. 4. Dodatka Ugovoru o kreditu), te da iznos preostale glavnice na taj dan iznosi 89.389,76 CHF (čl. 4. Dodatka Ugovoru o kreditu), kao i manje uplaćeni iznos iznosi 4.418,67 HRK (čl. 5. Dodatka Ugovoru o kreditu).

6. Prijeporno je:

- tužiteljičin status potrošača,
- jesu li ništetne odredbe navedenog Ugovora o kreditu, koje određuju promjenjivu kamatnu stopu i visinu mjesečnog anuiteta u kunskoj protuvrijednosti CHF,
- je li tužiteljica preplatila svoje dugovanje po Ugovoru o kreditu do sklapanja Dodatka Ugovoru o kreditu od 9. veljače 2016.,
- osnovanost i visina tužbenog zahtjeva,
- zastara tražbine tužiteljice.

7. Na pravni odnos stranaka po Ugovoru o kreditu se primjenjuju odredbe čl. 81., 82., 85., 86. i 87., te 89. i 90. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br.96/2003), koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu, a prilikom ocjene poštenosti ugovornih odredaba o promjenjivoj kamatnoj stopi treba primijeniti čl. 5. Direktive 93/13/EEZ.

8. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je podignula kredit kod tuženika radi uređenja kuće na moru. Od strane službenika tuženika joj je prezentiran kao najpovoljniji kredit u valuti CHF. Rečeno joj je da je to stabilna valuta i da se sukladno otplatnom planu iznosi ne bi trebali bitno mijenjati. Dobila je unaprijed pripremljen ugovor koji je pročitala i vidjela je da je ugovorena i promjenjiva kamatna stopa i pitala je pojašnjenje vezano za to, no međutim, samo joj je rečeno da se iznosi sukladno otplatnom planu ne bi trebali mijenjati više od eventualno 100,00 kuna. Pritom joj nije objašnjeno od strane službenika banke na temelju kojih parametara dolazi do izmjene kamatne stope, kao i koje rizike preuzima na sebe ugovaranjem valute CHF. Po zanimanju je ekonomist i zaposlena je u društvu koje se bavi marketingom i nije se bavila financijama. Nije imala u svom vlasništvu trgovačko društvo ili obrt. Bilo joj je jasno da će banka zaraditi na Ugovoru o kreditu, ali nije očekivala da će svog klijenta dovesti na rub egzistencije, što se njoj dogodilo, jer je ubrzo nakon zaključenja Ugovora o kreditu došlo do porasta i kamatne stope i tečaja valute tako da su bili egzistencijalno ugroženi, te su joj morali pomagati roditelji. Kredit još uvijek otplaćuje, već dvadeset godina i još ima 47.000,00 EUR za otplatiti, a iznos koji je podigla je bio 110.000,00 CH. Kada se pojavila mogućnost konverzije kredita u valutu EUR, to joj je bilo spašavanje žive glave i odlučila se za to. Prilikom konverzije nije joj priznata nikakva pretplata. Kuću na moru koriste za obiteljske potrebe i ista se ne iznajmljuje. Na adresi te nekretnine nikada nije bilo registrirano trgovačko društvo ili obrt. U trenutku podizanja kredita prezentiran joj je od strane službenika banke mogućnost kreditiranja u DEM i CHF usporedno te joj je rečeno da je povoljniji kredit za njih u CHF. Nije tražila prije potpisa Ugovora izmjenu odredbi tog Ugovora budući da je dobila gotov Ugovor. Nije tražila prije zaključenja ugovora informacije o kretanju tečaja CHF budući ga je smatrala stabilnom valutom, kako joj je i prezentirano. Nije prigovarala povećanju anuiteta nego su joj isti skidali s računa svakog 5. u mjesecu. Prije nego što se odlučila za kredit kod tuženika raspitivala se i u PBZ-u gdje su u tom trenutku bili nepovoljniji uvjeti.

9. Sud prihvaća iskaz tužiteljice jer je logičan i uvjerljiv te podudaran dokumentaciji u spisu. Slijedom navedenog je jasno da je tužiteljica bila prosječan potrošač u trenutku sklapanja Ugovora o kreditu, jer je fizička osoba i sklapala je pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njezinom zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, uzevši u obzir namjenu ovog Ugovora, a tuženik je bio dužan dokazati suprotno, što nije učinio. Zahtjev transparentnosti određuje da prosječan potrošač, koji je uobičajeno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može shvatiti konkretno funkcioniranje ugovorne odredbe i samim time na osnovi preciznih i razumljivih kriterija procijeniti potencijalno značajne ekonomske posljedice koje bi ta odredba mogla imati na njegove obveze, što je u konkretnom slučaju izostalo, jer tuženik uopće nije objasnio tužiteljici, kao ni njezinom pravnom predniku, što znači ugovaranje valute CHF, kao i rizike koje ona preuzima na sebe, te na temelju kojih parametara i kada se mijenja kamatna stopa.

10. Među strankama nije prijeporno da je, sukladno čl. 502. a ZPP, vođen sudski postupak radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača - korisnika kredita protiv više banaka, među ostalim i tuženika, pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, u kojem je sud donio presudu 4. srpnja 2013. posl.br. P-1401/2012., kojom je utvrđeno da je,

među ostalim, tuženik, u razdoblju od 1. studenog 2004. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima te koristeći u istima ništetne i nepoštene odredbe, tako da je ugovorena valutna klauzula kojom je glavnica vezana uz valutu CHF, a da prije zaključenja ugovora nije potrošače informirao o svim bitnim parametrima za donošenje odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, te je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o potrošačkim kreditima i koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora tuženik, kao trgovac, i korisnici kreditnih usluga, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na neizvjesnosti iznosa glavnice koju je potrošač u obvezi vratiti te jednostranom povećanju kamatnih stopa, sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 96/03, dalje: ZZP/03), ovo u razdoblju do 6. kolovoza 2007., i to člancima 81., 82. i 90., a od 7. kolovoza 2007., pa nadalje, protivno odredbama članaka 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine, broj 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09, dalje: ZZP/07), te suprotno odredbama u pojedinom razdoblju važećeg Zakona o obveznim odnosima.

11. Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu u dijelu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu redovnu kamatnu stopu, koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva, potvrđena je presudom Visokog trgovačkog suda Republike (dalje u tekstu VTSRH) posl.br. PŽ-7129/2013.-4 od 13. lipnja 2014., a VSRH je 9. travnja 2015. donio presudu broj Revt-249/2014.-2 kojom je odbijena, između ostalih, i revizija tuženika protiv navedene presude VTSRH.

12. Glede povrede kolektivnih interesa i prava potrošača vezano za ugovorenu valutnu klauzulu kojom je glavnica vezana uz valutu CHF, za istaknuti je da je VTSRH presudom posl.br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. preinačio prvostupanjsku presudu i odbio ovaj dio tužbenog zahtjeva, te je VSRH odlukom posl. br. Revt-249/2014.-2 od 9. travnja 2015. potvrdio presudu VTSRH o odbijanju ovog dijela tužbenog zahtjeva.

13. Međutim, Ustavni sud Republike Hrvatske je odlukom broj U-III-2521/2015., U-III-2536/2015., U-III-2547/2015., U-III-2565/2015., U-III-2603/2015., U-III-2604/2015. i U-III-2605/2015. od 13. prosinca 2016. ukinuo presudu VSRH kojom je odbijen zahtjev usmjeren na utvrđenje da su povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača u odnosu na ugovorenu valutnu klauzulu, nakon čega je VSRH rješenjem broj Revt-575/2016.-5 od 3. listopada 2017. ukinuo presudu VTSRH posl.br. PŽ-7129/2013.-4 od 13. lipnja 2014. u dijelu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača vezano za ugovorenu valutnu klauzulu u CHF, te je potom VTSRH 14. lipnja 2018. donio presudu posl.br. PŽ-6632/2017., kojom je odbijena u tom dijelu, između ostalih, i žalba ovdje tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. P-1401/2012. od 4. srpnja 2013.

14. VSRH je presudom posl. br. Rev-2221/2018.-11 od 3. rujna 2019. potvrdio presudu VTSRH posl. br. PŽ-6632/2017. i u dijelu kojim je utvrđena povreda kolektivnih interesa i prava potrošača u odnosu na ugovorenu valutu CHF uz koju je vezana glavnica.

15. Dakle, pravomoćnom presudom u postupku zaštite kolektivnih interesa potrošača, korisnika kredita odlučeno je da je tuženik u razdoblju od 1. studenog 2004. do 31. prosinca 2008. (u kojem razdoblju je sklopljen i Ugovor koji je predmet ovog postupka) povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima te koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom i drugim internim aktima tuženika, a da pritom tuženik potrošače nije u cijelosti informirao o svim bitnim parametrima, kao i metodi izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, te je odlučeno i da je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita sklapajući ugovore o kreditima te koristeći ništetne i nepoštene ugovorne odredbe na način da je ugovorena valutna klauzula u valuti CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora, tuženik, kao trgovac, i korisnici kredita, kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali o pojedinim ugovornim odredbama, niti je tuženik potrošače u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, odnosno svim rizicima takvog pravnog posla, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenu na neizvjesnosti iznosa glavnice kredita kojeg je potrošač kao dužnik imao obvezu vratiti banci.

16. U odnosu na istaknuti prigovor zastare ističe se da je VSRH u svojoj presudi poslovni broj Rev-2245/2017. od 20. ožujka 2018. izrazio stajalište da pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnog interesa potrošača dolazi do prekida zastare primjenom odredbe čl. 241. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22 i 155/23), dalje u tekstu ZOO, te zastara pojedinačnih zahtjeva ove vrste počinje teći ispočetka od trenutka pravomoćnosti sudske odluke u povodu te tužbe. Kondikcijski zahtjev zastarijeva u općem zastarnom roku od pet godina pa je tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača koja je podnesena 4. travnja 2012., prije isteka petogodišnjeg zastarnog roka prekinula je zastarijevanje. Presuda u kolektivnom sporu u dijelu koji se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu je postala pravomoćna 13. lipnja 2014., a u dijelu koji se odnosi na valutnu klauzulu u CHF je postala pravomoćna 14. lipnja 2018. Individualnu je tužbu tužiteljica u ovom predmetu podnio 12. lipnja 2019., dakle očito prije isteka petogodišnjeg zastarnog roka za individualne restitucijske zahtjeve koji počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu tužbe za zaštitu kolektivnih prava i interesa potrošača. Osim toga, prilikom donošenja odluke o pitanju zastare u konkretnim predmetima treba cijeliti i da je Republika Hrvatska postala punopravnom članicom Europske unije 1. srpnja 2013., od kada pravo Europske unije čini dio njezinog pravnog poretka i mora se primjenjivati, dapače to pravo je nadređeno onom nacionalnom. Takva obveza

primjene prava Europske unije postoji u odnosu na sve one pravne odnose koji su u području primjene prava Europske unije, a koji odnosi su nastali nakon ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju.

17. Tuženik je u ovom postupku tvrdio da je tužiteljica bila na valjan način informirana o rizicima ugovaranja kredita s valutnom klauzulom vezanom uz valutu CHF i mogućim promjenama iznosa anuiteta uslijed promjene kamatne stope i tečaja, s tim da je neosnovano osporio da ona nema svojstvo potrošača, jer navedena okolnost proizlazi iz njezina iskaza, kako je prethodno navedeno.

18. U odnosu na tuženikove prigovore o primjeni navedenih presuda VSRH, vrijedi odredba čl. 502. c ZPP-a o proširenju subjektivnih granica pravomoćnosti presude, prema kojem propisu se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502. a st. 1. ZPP za zaštitu kolektivnih interesa i prava da su određenim postupanjem povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U takvom slučaju sud će biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati (čl. 502. c ZPP), slijedom čega su ovi prigovori neosnovani. Sukladno članku 502.c ZPP, ovaj sud je vezan za utvrđenja iz navedenog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, tj. vezan je za utvrđenje da je u ugovorima o kreditu sklopljenima od strane tuženika kao kreditora, u razdoblju kada je sklopljen i prijeporni Ugovor, ništetna odredba o promjenjivoj stopi redovne kamate i odredba o valutnoj klauzuli vezanoj uz valutu CHF, neovisno o tome što se u postupcima kolektivne zaštite pravna zaštita pruža na općenitoj, odnosno apstraktnoj razini, s tim da je tuženik u ovom postupku mogao dokazivati da je u konkretnom slučaju bilo pregovaranja oko spornih ugovornih odredbi, te da je tužiteljica bila upozorena na sve rizike predmetnog pravnog posla, odnosno da su joj objašnjeni parametri i metoda promjene kamatne stope, što međutim, nije s uspjehom učinio, jer iz iskaza tužiteljice, proizlazi da su joj u banci ponudili kredit s valutnom klauzulom u CHF budući je povoljniji od onoga u valuti EUR, što su joj i prezentirali, tako da je ona pristala na takav ugovor, koji je potpisala, te ga je pročitala, ali nije očekivala da bi kamata i tečaj mogli drastično rasti, a da joj bankovni službenik nije objasnio na koji način i vezano uz koje parametre će se mijenjati kamatne stopa, kao i rizike koje preuzima na sebe ugovaranjem valutne klauzule u CHF.

19. Iz naprijed navedenog slijedi da su odredbe konkretnog Ugovora o kreditu koji su sklopile stranke, u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa u skladu s jednostranom odlukom tuženika, te u dijelu kojim je obveza vezana za valutu CHF nepoštene i kao takve ništetne. Odredbom čl. 324. ZOO propisano je da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora u cijelosti, ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora, ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen, ali će ugovor ostati valjan, čak iako je ništetna odredba bila uvjet ili odlučujuća pobuda ugovora, u slučaju kada je ništetnost ustanovljena upravo da bi ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje.

20. Prema odredbama čl. 1021. ZOO, bitni sastojci ugovora o kreditu su obveza davanja određenog novčanog iznosa i obveza vraćanja iskorištenog iznosa novca uz obvezu plaćanja ugovorenih kamata, u vrijeme i na način kako je utvrđeno ugovorom,

slijedom čega, ništetnost odredaba o valutnoj klauzuli nije element bez kojeg ugovor o kreditu ne može opstati, jer je iznos kredita koji je tužiteljici stavljen na raspolaganje utvrdiv u kunama i iznos koji je ona morala vratiti prema otplatnom planu i bez te odredbe, a isto se odnosi i na odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi, pa ništetnost navedenih odredbi nema za posljedicu ništetnost cijelog ugovora.

21. U tom smislu valja naglasiti da se ništetnost odredbi predmetnog Ugovora o kreditu, makar u dijelu o kojem ovisi mogućnost njegove opstojnosti u cjelini, ne odnosi na bitne elemente ugovora o kreditu iz čl. 1022. st. 2. u vezi s čl. 1021. ZOO, a to su iznos kredita, uvjeti davanja, korištenja i vraćanja kredita. Doduše, činjenica jest da odredbe kojima su ugovorene kamatna stopa i valutna klauzula jesu vezane uz uvjete vraćanja kredita, dakle uz jedan od bitnih sastojaka ugovora o kreditu. Međutim, ugovorna odredba o visini početno ugovorene kamatne stope je valjana, jednako kao što je valjana i ugovorna odredba o kunkskom iznosu kojeg je tuženica kao banka stavila na raspolaganje tužiteljici kao korisniku kredita, a ništetnost ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli je i utvrđena upravo zbog toga da bi predmetni ugovor o kreditu bio oslobođen tih odredbi.

22. Sklapanjem Dodatka Ugovoru, neravnoteža u pravima i obvezama je otklonjena za buduće razdoblje, jer je istim Dodatkom Ugovor konvertiran u ugovor o kreditu s valutnom klauzulom u EUR, što, međutim, ne znači da je tužiteljica, iako joj je priznata preplata tom prilikom, uistinu i oštećena kao da ništetnih ugovornih odredbi nije bilo, odnosno, ne znači da je u potpunosti dovedena u pravni položaj u kojem bi bila da u predmetnom Ugovoru nije bilo nepoštenih i ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi. Naime, o pitanju postojanja pravnog interesa za pokretanje i vođenje parnica u kojima tužitelj ističe ništetnost ili traži utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi ugovora o kreditu zaključenog u valuti CHF, a u slučajevima kada su stranke zaključile Dodatak Ugovoru o kreditu kojim je izvršena konverzija kredita, već se je izjasnio i VSRH u svojoj odluci od 12. veljače 2019. donesenoj u predmetu posl. br. Rev-2868/2018. povodom izvanredne revizije, u kojoj je postavljeno pitanje gubi li sklapanjem dodatka ugovora o kreditu korisnik kredita pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

23. Na tako izričito postavljeno pravno pitanje, navedeni sud je izrazio stav da sama činjenica da su stranke sklopile dodatak ugovoru o kreditu na temelju ZID ZPK/15, kojim je izvršena konverzija kredita u valuti CHF u kredit uz valutnu klauzulu u valuti EUR, a kojim su u prethodno zaključenom ugovoru o kreditu izmijenili odredbe glede valutne obveze, kamatne stope i iznosa preostale neotplaćene glavnice kredita, i kojim su postigle sporazum o raspolaganju preplatom, ne znači da je korisnik kredita izgubio pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu u valuti CHF ništetne. Ovo stoga što korisnik kredita i nadalje tvrdi da mu nije u cijelosti podmiren dug, odnosno da provedbom konverzije nije u potpunosti oštećen glede posljedica koje su proizvele ništetne ugovorne odredbe, slijedom čega i postavlja kondemnatorni zahtjev za isplatu, pri čemu treba imati u vidu i to da ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla, kao i da ništetan ugovor ne postaje valjan ni kada uzrok ništetnosti naknadno nestane (čl. 326. st. 1. ZOO), osim u izuzetnim uvjetima koje propisuje čl. 326. st. 2. ZOO. Isto stajalište je taj sud izrazio i u kasnije donesenoj odluci posl. br. Rev-18/2018. od 26. svibnja 2020.

24. Po utvrđenju ovoga suda, tužiteljica, neovisno o zaključenom sporazumu o konverziji, ima pravni interes za pokretanje predmetne parnice, odnosno ovlaštena je u istoj pozivati se na ništetnost pojedinih ugovornih odredbi, odnosno tražiti utvrđenje njihove ništetnosti, kako bi na temelju toga ostvarila zaštitu povrijeđenih prava za koja smatra da joj pripadaju, odnosno kako bi ostvarila pravo na obeštećenje zbog primjene tih ništetnih odredbi, a takav zaključak je u skladu i s pravnim shvaćanjem izraženim i u odluci Suda EU, donesenoj 14. ožujka 2019. godine u predmetu C-118/17 (Dunai protiv Erste bank Hungary), prema kojem shvaćanju odredbu čl. 6. st. 1. Direktive 93/13/EEZ o nepoštenim ugovornim odredbama uvijek treba tumačiti na način da nepoštene ugovorne odredbe nisu obvezujuće za potrošače, i to kao da nikada nisu postojale, tako da ne mogu imati učinak u odnosu na potrošača, sve to s posljedicom ponovne uspostave pravne i činjenične situacije u kojoj bi se potrošač nalazio kada navedena odredba ne bi postojala. Stoga u situaciji kada su nepoštene ugovorne odredbe izmijenjene ili zamijenjene drugim odredbama s ciljem kako bi se neki ugovor održao na snazi, i to ne samo onda kada do toga dođe izravnim intervencijom zakonodavca, već i onda kada do toga dođe intervencijom ugovornih strana izvršenom temeljem neke zakonske odredbe, kao što je to ovdje slučaj, to nikako ne može imati za posljedicu smanjenje zajamčene pravne zaštite potrošača, što znači da potrošač u svakoj situaciji, pa tako i u konkretnom slučaju tužitelj, mora imati mogućnost uspostave, činjenično i pravno, one situacije u kojoj bi se nalazio da takva nepoštena odredba nije postojala, a osobito mora imati mogućnost ostvarivanja povrata koristi koju je trgovac neopravdano stekao na njezinu štetu temeljem nepoštene i ništetne ugovorne odredbe.

25. Konverzija kredita u valuti CHF, onako kako je uređena navedenim Zakonom odnosi se isključivo na ugovorne obveze proizašle iz ugovora o kreditu, i niti jedna odredba Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 102/15, dalje ZID ZPK) ne širi primjenu konverzije na izvanugovorne odnose stranaka, kao što su restitucijski zahtjevi (stečeno bez osnove) temeljem ništetnih ugovornih odredbi. Konačno, treba imati u vidu i to da se tužiteljica niti jednom odredbom sklopljenog Dodatka Ugovoru ne odriče prava zahtijevati potpuno obeštećenje temeljem ništetnih ugovornih odredbi ugovora o kreditu. Iz sadržaja Dodatka Ugovora o kreditu na temelju kojeg je provedena konverzija ne proizlazi da bi tužiteljica pristala slobodnom voljom, niti da je sporazumno s tuženikom, kako to tvrdi tuženik, pristala da se iznosi uplaćeni s osnove ništetne odredbe Ugovora o kreditu kojima je bila regulirana valutna klauzula uračuna u Izračun konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF od 30. rujna 2015., niti je tuženik na kojem je teret dokaza takvu činjenicu dokazao, niti je predložio provođenje dokaza na takvu okolnost. Nadalje tuženik nije dokazao niti je predložio provođenje dokaza na okolnost utvrđivanja da bi se tužiteljica odrekla svojih prava da ostvaruje pravo na povrat uplaćenih iznosa s osnove ništetne odredbe ugovora o kreditu tj. valutne klauzule za koju ugovornu odredbu je utvrđeno odlukama VTSRH i VSRH da je ništetna, niti je to utvrđeno njezinim iskazom, kojim dokazuje da ga je potpisala, jer nije imala izbora zbog povećanog iznosa mjesečnih anuiteta zbog rasta tečaja CHF. Ujedno se ističe kako čl. 19.c točka 4. ZID ZPK nije propisano da bi se uplate s osnova ništetnih ugovornih odredbi prilikom konverzije uračunavale u iznose uplaćene radi namirenja početno utvrđenih obroka odnosno anuiteta u CHF i kunama s valutnom klauzulom u CHF

(čl.19. c. točka 4. ZID ZPK). U konačnici prema odredbi čl. 19.c. ZID ZPK točkom 1.-3. zakonodavac je propisao kako se konverzija provodi na iznos početno odobrene glavnice kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF izračuna iznos glavnice kredita denominiranog u EUR i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na datum isplate kredita (točka 1.), dočim u točki 2. čl. 19. c. ZID ZPK zakonodavac propisuje da se umjesto početno ugovorene kamatne stope kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF primijeni kamatna stopa jednaka kamatnoj stopi (po iznosu, vrsti i razdoblju promjene) koju je vjerovnik primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja denominirane u EUR i denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR na datum sklapanja ugovora o kreditu te u točki 3. čl. 19.c. ZID ZPK propisano je da početno utvrđen otplatni plan kredita denominiranog u CHF i denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF uključujući sve njegove izmjene, na temelju kojeg su izračunati obroci odnosno anuiteti u CHF i u kunama s valutnom klauzulom u CHF, zamijeni novim otplatnim planom.

26. Zaključno, s obzirom na ništetnost navedenih odredbi, tuženik ne bi imao pravo na naplatu svog potraživanja na temelju istih, odnosno, sukladno čl. 323. ZOO, bio bi dužan vratiti tužiteljici sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Nadalje, i člankom 1111. ZOO, koji uređuje institut stjecanja bez osnove, propisano je da je stjecatelj dužan vratiti dio imovine druge osobe koji je prešao u njegovu imovinu, odnosno naknaditi vrijednost postignute koristi, ako taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu. Pritom je za istaknuti da se tužiteljica može pozivati na utvrđenja iz presude donesene u postupku povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava, iako ne potražuje naknadu štete, jer pravilnim tumačenjem odredbe članka 502. c ZPP, proizlazi da taj termin podrazumijeva sve vrste, odnosno oblike kompenzacija koje potrošač postavlja prema trgovcu, a ne samo zahtjeve za naknadu štete, jer on tvrdi da provedenom konverzijom nije u potpunosti obeštećen.

27. Sud je pri donošenju ove odluke imao u vidu i presudu Suda Europske unije C-118/17 od 14. ožujka 2019. u kojoj je izraženo stajalište kako činjenica da su određene ugovorne odredbe putem zakona bile proglašene nepoštenim i ništavim te zamijenjene novim odredbama da bi se održao postojeći ugovor na snazi ne može imati za učinak smanjenje zaštite zajamčene potrošačima, kao i stajalište Suda Europske unije u odluci broj C-452/18 od 9. srpnja 2020. u kojoj se navodi „...da članak 6.stavak 1. Direktive 93/13 treba tumačiti na način da mu se ne protivi mogućnost da odredba ugovora koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač, a za koju se u sudskom postupku može utvrditi da je nepoštena, valjano bude predmet ugovora o obnovi između tog prodavatelja robe ili pružatelje usluga i tog potrošača, kojim se potomji odriče učinka do kojih bi dovelo proglašavanje te odredbe nepoštenom pod uvjetom da to odricanje rezultat je slobodnog i informiranog pristanka potrošača...“. Nadalje se navodi „Članak 3. stavak 1. Direktive 93/13 u vezi s točkom 1. Pod točkom (q) njezina Priloga, kao njezin članak 6. stavak 1. treba tumačiti na način da odredba sadržana u ugovoru koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač kako bi razriješili postojeći spor, a kojom se potrošač odriče isticanja pred nacionalnim sudom zahtjeva koje bi mogao istaknuti da nema te odredbe, može se smatrati „nepoštenom“, osobito ako navedeni potrošač

nije mogao raspolagati relevantnim informacijama koje bi mu omogućile shvaćanje pravnih posljedica koje za njega iz te odredbe proizlaze;“

28. Također je sud imao u vidu i odluku VSRH poslovni broj Rev-586/2019.-14 od 21. prosinca 2022., Rev-637/2019.-2 od 15. studenog 2022., kao i Rev 1096/2022.-2 i Rev-925/2023. od 8. travnja 2025.

29. Kako je prethodno navedeno, imajući u vidu sadržaj Dodatka Ugovora o kreditu koji su stranke sklopile, te odredbe čl. 19.c. ZID ZPK, kao i stajališta Europskog suda pravde i VSRH izraženo u odluci poslovni broj Rev 18/2018. i Rev-1096/2022., po utvrđenju ovoga suda, tužiteljica osnovano zahtijeva povrat preplaćenih iznosa s osnove ništetnosti promjenjive kamatne stope i valutne klauzule u CHF. Kao što je prethodno navedeno i obrazloženo, tuženik, na kojem je teret dokaza, nije dokazao u tijeku ovog postupka, niti je dostavio dokaz, da bi se tužiteljica odrekla svojeg prava na sudsku zaštitu u smislu da zahtijeva povrat pretplaćenih iznosa koji su predmet ovog spora, niti je dokazao da bi tužiteljici predočio i informirao ja o ekonomskim posljedicama koje za nju nastaju u smislu da će obuhvatiti izračunom sve uplaćene iznose, pa i one koje je ona uplatila na temelju nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu u postupku konverzije.

30. Prema mjerodavnoj praksi Europskog suda pravde u predmetu C-186/16 navodi se da kod obveza banaka prema korisnicima kredita nije dovoljno da je odredba jasna i razumljivo sastavljena već je nužno potrošaču ponuditi dovoljno informacija kako bi mogli donijeti razborite odluke, a koje informacije tuženik nije pružio tužiteljici niti je tuženik dokazao da bi joj pružio dovoljno informacija kako bi mogla shvatiti ekonomske posljedice svoje odluke. Nije sporno da je tuženik proveo konverziju kako je to propisano ZID ZPK, a u ovom konkretnom slučaju imajući u vidu navedena stajališta, tuženik, na kojem je teret dokaza, nije dokazao da bi tužiteljicu informirao kako uplaćene iznose s osnove ništetnih odredbi Ugovora o kreditu će uračunavati u otplatu mjesečnih anuiteta („namirenje budućih anuiteta“) za kredit u valuti EUR koji su izračunati u otplatnom planu (simulirani otplatni plan) sve do 30. rujna 2015., niti da bi o istome postigao sporazum s tužiteljem.

31. Na okolnost visine tražbine tužiteljice i tijeka kamata, odnosno izračuna razlike između iznosa koji je tužiteljica plaćala po osnovi valutne klauzule i iznosa koji bi plaćala da je plaćala po tečaju CHF na dan korištenja kredita, kao i iznosa koje je platila temeljem promjenjive kamatne stope u odnosu na početno ugovorenu, iznos zakonske zatezne kamate na svaki utvrđeni preplaćeni iznos od preplate pa do konverzije, te koliko iznosi preostala neotplaćena glavnica u trenutku konverzije, uzimajući u obzir početni tečaj i kamatnu stopu, odnosno anuitete po početnom otplatnom planu, te je li tužiteljica uplatama anuiteta po početnom otplatnom planu namirila tako dospjelu glavicu do trenutka konverzije, proveden je dokaz financijskim vještačenjem stalnom sudskom vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o.

32. Iz njegova nalaza i mišljenja proizlazi da ukupna razlika s osnove promjena kamatne stope koje je nalazom utvrđen više plaćeni iznos iznosi 6.139,78 CHF odnosno 4.414,94 EUR. Tijekom otplate kredita kamatna stopa nije bila niža od početno ugovorene, stoga manje plaćenih anuiteta po osnovi promjene kamatne stope nije bilo. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u

odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 51.035,67 kn, odnosno 6.773,54 EUR za anuitete koje je nalazom utvrđena preplata. Ukupno razlika u iznosu anuiteta primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznose anuiteta primjenom tečaja na dan isplate kredita iznosi 4.459,36 kn, odnosno 591,84 EUR za anuitete koje je nalazom utvrđen manje plaćeni iznos. Ukupna razlika iznosa preostale glavnice prema obračunu banke primjenom izmijenjenih kamatnih stopa i tečaja na dan plaćanja u odnosu na iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom tečaja na dan isplate kredita umanjena za razliku glavnice iz konverzije iznosi 38.970,31 HRK, odnosno 5.172,25 EUR. Iznos preostale glavnice prema konvertiranom EUR kreditu na dan konverzije 26. veljače 2016. prema informativnom sažetku izračuna konverzije iznosi 59.093,57 EUR što u kunsjoj protuvrijednosti po tečaju HNB-a na dan konverzije iznosi 450.540,25 HRK. Iznos preostale glavnice prema početnom otplatnom planu primjenom ugovorene kamatne stope i tečaja na dan isplate kredita iznosi 86.104,39 CHF što u kunsjoj protuvrijednosti po tečaju HNB-a na dan isplate kredita iznosi 411.569,94 HRK. Razlika između iznosa 450.540,25 HRK i iznosa 411.569,94 HRK je 38.970,31 HRK. Prema informativnom sažetku izračuna konverzije na dan 26. veljače 2016. utvrđen je manje plaćeni iznos tužiteljice po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, koji iznosi 3.771,46 HRK, odnosno 500,56 EUR. Izračunom konverzije utvrđen je manje uplaćeni iznos tužiteljice po izvršenim uplatama po kreditu u CHF u odnosu na anuitete po kreditu u EUR, na dan 26. veljače 2016. iznosi 3.771,46 HRK, odnosno 500,56 EUR. Za vještaka način na koji će se preplata priznata tužitelju prilikom provođenja konverzije uzeti u obzir, odnosno hoće li se preplata utvrđena konverzijom oduzimati od zateznih kamata obračunatih na razlike anuiteta zbog promjene kamatne stope i tečaja ili samih razlika anuiteta zbog promjene kamatne stope i tečaja, te hoće li se uzimati u obzir i manje plaćene razlike s osnove promjene kamatne stope i tečaja ili ne, predstavlja pravno pitanje.

33. U svom pisanom očitovanju po na prigovore tuženika iz podneska od 12. kolovoza 2024. vještak navodi da je iz postavljenog zadatka vještaku razvidno je kako je zadaća vještačenja bila utvrditi iznos preostale glavnice na dan 9. veljače 2016. kako je vještak i naveo u svome nalazu i mišljenju, a ne na dan 30. rujna 2015. kako navodi tuženik u svom podnesku. Nadalje, vještak je također prema zadatku izradio izračun u kojem je od 1. siječnja 2014. primijenio zakonski utvrđenu kamatnu stopu 3,23% godišnje prema nalogu suda. U svojoj dopuni nalaza od 29. rujna 2025. vještak navodi da zatezne kamate obračunate na više plaćene razlike zbog promjene kamatne stope do dana konverzije iznose 2.671,05 EUR, te da zatezne kamate obračunate na više plaćene razlike zbog promjene valutne klauzule dana konverzije iznose 2.127,14 EUR.

34. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka, kao i njegovo pisano očitovanje i dopunu nalaza i mišljenja, jer je detaljno obrazložen, stručan i izrađen na temelju cjelokupne relevantne dokumentacije, a ni stranke na isti nisu imali prigovora u pogledu njegova računskog dijela.

35. Kako je prihvaćen nalaz i mišljenje, to je usvojen tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem ona traži isplatu 4.414,94 EUR, koji iznos čini pretplata temeljem ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i temeljem ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli u CHF 6.773,54 EUR, temeljem čl. 1111. ZOO-a.

36. Budući da je razlog ništetnosti prijemnih ugovornih odredbi o kojima se nije pojedinačno pregovaralo njihova nepoštenost, tužiteljici je, uz primjenu članka 1115. ZOO-a, dosuđena zatezna kamata na dosuđene iznose od prvog idućeg dana nakon dana kad su plaćeni u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a, te od 1. siječnja 2023. do isplate, temeljem iste odredbe ZOO-a i čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 156/22).

37. Sud je odbio tužbeni zahtjev u dijelu u kojem tužiteljica zahtijeva isplatu razlike glavnice u visini 5.172,25 EUR sa zateznim kamatama od 26. veljače 2016. do isplate, zbog sljedećih razloga;

38. Nije prijemno da je konverzija provedena sukladno odredbi čl. 19. c ZID ZPK. Tuženik je konvertirao glavnice kredita u CHF u kunske protuvrijednosti u valutu EUR te je potom primijenio na tako konvertiranu glavicu kamate na kredite. Tuženik je razliku preplaćenih iznosa koristio za zatvaranje budućih mjesečnih anuiteta. Kako tuženik nije konvertirao glavicu kredita u visini koja je utvrđena na dan konverzije već je konvertirao glavicu kredita u CHF koja je ugovorena i to na dan isplate kredita, te kako tužiteljica nije bila u obvezi vratiti konvertiranu visinu glavnice utvrđene na dan konverzije u valuti CHF, to, po shvaćanju ovog suda, tužiteljica neosnovano zahtijeva isplatu razlike glavnice. Uostalom, sud je u ovoj pravnoj stvari dosudio tužiteljici preplaćene iznose tako da je primijenjen tečaj CHF na dan isplate kredita tijekom cijelog ugovornog razdoblja do dana konverzije pa kako su tužiteljici dosuđeni preplaćeni iznosi prema početnom tečaju za CHF, te kako je tuženik proveo konverziju sukladno ZID ZPK, to tužiteljica neosnovano zahtijeva preplaćeni iznos glavnice. Pri tome se ističe da je tuženik primijenio visinu tečaja kako je propisano čl. 19.c. ZID ZPK toč. 7. i 8. koja glasi:

"7. iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR utvrđuje na dan 30. rujna 2015., kao razlika novog otplatnog plana utvrđenog sukladno točki 3. ovoga stavka i uplaćenih iznosa utvrđenih sukladno točki 4. ovoga stavka, pri čemu iznos preplate utvrđen u točki 5. ovoga stavka ne umanjuje iznos preostale neotplaćene glavnice u EUR i kunama s valutnom klauzulom u EUR, a manje uplaćeni iznos utvrđen u točki 6. ovoga stavka namiruje se sukladno sporazumu vjerovnika i potrošača,

8. učinak konverzije utvrdi kao razlika:

- stanja neotplaćene glavnice u CHF i valutnoj klauzuli u CHF evidentirane u poslovnim knjigama vjerovnika na dan 30. rujna 2015. izračunata u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, po tečaju primjenjivom na dan 30. rujna 2015., a koji tečaj je jednak tečaju one vrste koji je vjerovnik na taj datum primjenjivao na kredite iste vrste i trajanja u EUR i u kunama s valutnom klauzulom u EUR, pri čemu se ograničenje tečaja iz članka 11.d ovoga Zakona odnosi na obroke odnosno anuitete u CHF i valutnoj klauzuli u CHF koji dospijevaju do isteka roka ograničenja iz članka 11.d ovoga Zakona i

- iznosa neotplaćene glavnice iz točke 7. ovoga stavka."

39. Kako je tuženik proveo izračun prema odredbi čl. 19. c. ZID ZPK, te kako nije bila obveza tuženika primjenjivati povoljniji tečaj, sud je odbio tužbeni zahtjev u tom dijelu.

40. Pri tome se ističe i da Ustavni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj U-I-3685/2015. i dr. od 4. travnja 2017.godine nije prihvatio prijedloge za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15.) kao i prijedloge za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o kreditnim institucijama ("Narodne novine" broj 102/15.). Ustavni sud Republike Hrvatske u svom obrazloženju u bitnom navodi .."Ustavni sud, kada odlučuje o osnovanosti prijedloga za ocjenu suglasnosti osporenih odredaba ZID ZPK-a i Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o kreditnim institucijama u konkretnom slučaju, ostaje pri svom stajalištu, izraženom u rješenju od 11. studenoga 2016., da su ZID ZPK i Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o kreditnim institucijama posebni zakoni ne-sistemskog karaktera s trajnim učinkom kojima su uvedene specifične interventne zakonske mjere javnopravnog karaktera donesene u cilju otklanjanja neravnoteže u vjerovničko-dužničkim odnosima u slučaju CHF kredita." (točke 17. do točke 33. rješenja Ustavnog suda Republike Hrvatske).

41. Samim time, kad se uzme u obzir što obuhvaća ova tzv. razlika glavnice, kako je prethodno obrazloženo tj. u biti je to valutna razlika, nije osnovan prigovor zastare za taj dio zahtjeva, sve kako je obrazloženo za neosnovanost prigovora zastare za samu valutnu klauzulu u CHF.

42. Glede protivljenja tuženika preinaci tužbe, ističe se da je tužiteljica preinacila tužbu u podnesku od 10. studeni 2025. sukladno nalazu i mišljenju vještaka, te nakon što je isti dopunio nalaz i mišljenje na način da je iskazao ukupno obračunate zatezne kamate na preplaćene iznose, jer to nije mogla učiniti prije provedenog dokaza financijskim vještačenjem, slijedom čega je sud istu dopustio jer je to svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama, slijedom čega je sud istu dopustio, sukladno čl. 190. ZPP-a.

43. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a, sukladno važećoj vrijednosti predmeta spora (16.360,73 EUR) i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23).

44. Tužiteljica je u cijelosti uspjela s osnovom tužbenog zahtjeva, te u omjeru 68% s visinom, slijedom čega je njezin uspjeh u sporu 84%.

45. Tužiteljici zastupanoj po odvjetnici priznat je parnični trošak koji se odnosi na sastav tužbe (Tbr 7. toč. 1. OT 250 bodova), zastupanje na ročištima održanim dana 6.5.2024., 6.5.2024., 11.2.2025., 4.9.2025., 16.4.2026. i 28.5.2026. (Tbr 9. toč. 1. i 3. OT 1300 bodova), sastava podneska od 9.3.2020., 23.7.2024. i 10.11.2025. (Tbr 8. toč. 1. OT 750 bodova), odnosno 2300 bodova ili 4.600,00 EUR, trošak obračunatog poreza na dodanu vrijednost u visini 25% u iznosu 1.150,00 EUR, što ukupno iznosi 5.750,00 EUR, koji trošak je umanjen za 16% odnosno za 920,00 EUR, tako da priznati trošak zastupanja tužiteljice iznosi 4.830,00 EUR, čemu je pribrojen trošak plaćenog predujma za provođenje financijskog vještačenja u iznosu 450,00 EUR, te trošak sudske pristojbe na tužbu 374,28 EUR, tako da ukupno priznati trošak tužiteljice iznosi 5.654,28 EUR, sukladno čl. 155. ZPP-a.

46. Budući da je tužiteljica tražila zateznu kamatu na dosuđeni trošak parničnog postupka tekuću od presuđenja do isplate, a kako parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka, sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a, sud joj je na dosuđeni parnični trošak dosudio zateznu kamatu tekuću od donošenja presude u ovoj pravnoj stvari, to jest od 28. svibnja 2026. do isplate.

47. Zatezna kamata na parnični trošak je dosuđena u visini određenoj čl. 29. st. 2. ZOO-a.

48. Tužiteljici nije priznat trošak sastava podnesak od 16.6.2023., 11.4.2024., 17.1.2025., i 27.8.2025. jer isti nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka u smislu čl. 155. ZPP-a.

U Zagrebu, 28. svibnja 2026.

Sutkinja

Jadranka Liović Merkaš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku 15 dana od objave ove presude.

Dna:

- pun. tužiteljice
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-ae643**

Kontrolni broj: **0f545-c662c-d24b9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.